

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 13 marca 2012 r. — Melli Bank plc przeciwko Radzie Unii Europejskiej, Republice Francuskiej, Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Komisji Europejskiej

(Sprawa C-380/09 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające wobec Islamskiej Republiki Iranu w celu niedopuszczenia do rozprzestrzeniania broni jądrowej — Zamrożenie funduszy filii banku — Zasada proporcjonalności — Posiadanie podmiotu lub kontrola nad nim)

(2012/C 133/02)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Melli Bank plc (przedstawiciele: D. Anderson i D. Wyatt, QC, R. Blakeley, barrister, S. Gadhia i T. Din, solicitors)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i R. Szostak, pełnomocnicy), Republika Francuska (przedstawiciele: E. Belliard, G. de Bergues, L. Butel i E. Ranaivoson, pełnomocnicy), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: S. Hathaway, pełnomocnik, i S. Lee, barrister), Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Boelaert i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 9 lipca 2009 r. w sprawach połączonych T-246/08 i T-332/08 Melli Bank plc przeciwko Radzie Unii Europejskiej, którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Rady 2008/475/WE z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 163, s. 29) w zakresie, w jakim nazwa wnoszącej odwołanie figuruje w wykazie osób, podmiotów i organów, wobec których stosują się te przepisy.

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Melli Bank plc zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 z 21.11.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 marca 2012 r. — Republika Portugalska/Transnautica — Transportes e Navegação, SA, Komisja Europejska

(Sprawa C-506/09 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Unia celna — Rozporządzenia (EWG): nr 2913/92 i nr 2454/93 — Umorzenie należności celnych przywózowych — Przesyłki zawierające tytoń i alkohol etylowy przeznaczone do państw trzecich — Oszustwo popełnione przez pracownika spółki zobowiązanej do zapłaty podatku)

(2012/C 133/03)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Portugalska (przedstawiciel: L. Inez Fernandes, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Transnautica — Transportes e Navegação, SA (przedstawiciel: M. López Garrido, abogada), Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i L. Bouyon, pełnomocnicy)

Interwenient popierający wnoszącego odwołanie: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Muñoz Pérez, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) z dnia 23 września 2009 r. w sprawie T-385/05 Transnautica przeciwko Komisji stwierdzającego nieważność decyzji Komisji z dnia 6 lipca 2005 r. o sygn. REM 05/2004, w której wskazano władzom portugalskim, że w odniesieniu do określonej kwoty umorzenie należności celnych przywózowych skarżącej nie było uzasadnione oraz że w odniesieniu do innej kwoty zwrot należności celnych przywózowych na rzecz skarżącej także nie był uzasadniony, gdyż niewiedza skarżącej o oszustwie popełnionym przez jednego z jej pracowników nie stanowi szczególnej okoliczności mogącej uzasadniać umorzenie lub zwrot należności celnych przywózowych na rzecz skarżącej.

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

- 2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.
3) Królestwo Hiszpanii pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 63 z 13.3.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte di Appello di Torino — Włochy) — SCF Consorzio Fonografici przeciwko Marcowi Del Corsowi

(Sprawa C-135/10) (¹)

(Prawo autorskie i prawa pokrewne w społeczeństwie informacyjnym — Bezpośrednie stosowanie w porządku prawnym Unii konwencji rzymskiej, porozumienia TRIPS i WPPT — Dyrektywa 92/100/WE — Artykuł 8 ust. 2 — Dyrektywa 2001/29/WE — Pojęcie publicznego udostępniania — Publiczne udostępnianie fonogramów odtwarzanych przez radio w gabinecie dentystycznym)

(2012/C 133/04)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte di Appello di Torino

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: SCF Consorzio Fonografici

Strona pozwana: Marco Del Corso

przy udziale: Procuratore generale della Repubblica

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Corte di Appello di Torino — Bezpośrednie stosowanie we wspólnotowym porządku prawnym Międzynarodowej konwencji o ochronie artystów wykonawców, producentów fonogramów oraz organizacji nadawczych, sporządzonej w Rzymie dnia 23 października 1961 r., Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS) oraz Traktatu Światowej Organizacji Własności Intelektualnej (WIPO) o wykonaniach artystycznych i fonogramach (WPPT) — Interpretacja art. 3 ust. 2 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10) — Pojęcie publicznego udostępniania — Nadawanie radiowe i publiczne udostępnianie fonogramów za pośrednictwem radia w gabinecie dentystycznym

Sentencja

- 1) Postanowienia porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej, stanowiącego załącznik 1 C do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu (WTO), podpisanego w Marrakeszu w dniu 15 kwietnia 1994 r. i zatwierdzonego decyzją Rady 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r. dotyczącą zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej

w dziedzinach wchodzących w zakres jej kompetencji, porozumień, będących wynikiem negocjacji wielostronnych w ramach Rundy Urugwajskiej (1986–1994), i traktatu Światowej Organizacji Własności Intelektualnej (WIPO) o artystycznych wykonaniach i fonogramach z dnia 20 grudnia 1996 r. stosują się w porządku prawnym Unii.

Międzynarodowa konwencja o ochronie wykonawców, producentów fonogramów oraz organizacji nadawczych, sporządzona w Rzymie dnia 26 października 1961 r., nie będąc częścią porządku prawnego Unii, nie znajduje w nim zastosowania, jednak wywiera w nim skutki pośrednie.

Jednostki nie mogą się powoływać bezpośrednio ani na wskazaną konwencję, ani na wskazane porozumienie, ani też na wspomniany traktat.

Pojęcie publicznego udostępniania, widniejące w dyrektywie Rady 92/100/EWG z dnia 19 listopada 1992 r. w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawu autorskiemu w zakresie własności intelektualnej i w dyrektywie 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym, należy interpretować w świetle równoważnych pojęć zawartych w tejże konwencji, we wskazanym porozumieniu oraz we wspomnianym traktacie i w taki sposób, aby pozostawało ono w zgodzie z tymi aktami, przy uwzględnieniu kontekstu, w jaki pojęcia te się wpisują, i celów postanowień konwencji dotyczących własności intelektualnej.

- 2) Pojęcie publicznego udostępniania w rozumieniu art. 8 ust. 2 dyrektywy 92/100 należy interpretować w ten sposób, że nie obejmuje ono bezpłatnego odtwarzania fonogramów w gabinecie dentystycznym takim jak ten w postępowaniu przed sądem krajowym, w ramach wykonywania wolnego zawodu, z korzyścią dla klientów, którzy korzystają z tego niezależnie od swojej woli. Zatem takie odtwarzanie nie daje prawa do pobierania wynagrodzenia na rzecz producentów fonogramów.

(¹) Dz.U. C 134 z 22.5.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland — Irlandia) — Phonographic Performance (Ireland) Ltd przeciwko Ireland, Attorney General

(Sprawa C-162/10) (¹)

(Prawa autorskie i prawa pokrewne — Dyrektywa 2006/115/WE — Artykuły 8 i 10 — Pojęcie użytkownika i publicznego udostępniania — Odtwarzanie fonogramów za pośrednictwem odbiorników telewizyjnych lub radiowych zainstalowanych w pokojach hotelowych)

(2012/C 133/05)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Ireland